

Hoofdstuk 102

Tegenstellingen tussen God en de mensen

1. Nauwelijks had Jared zijn laatste woord uitgesproken of Asmahaël was reeds bij hen gekomen; daarvoor had Hij Zich onderhouden met vele kinderen van de avond, die Hij over menig ding ondervroeg en die Hij ook weer onderrichtte.
2. Beiden waren aanvankelijk een beetje verbluft, maar herstelden zich spoedig en Henoch vroeg aan Asmahaël: "Allerliefste Asmahaël, wat moet er nu gebeuren, - zullen we nog wat blijven of zullen wij ons opmaken om verder te reizen?"
3. Asmahaël zei evenwel: "Ik ben niet naar jullie toe gekomen om jouw vraag op te lossen, maar Ik kwam hierheen, omdat Ik in jullie beiden een grote liefde voor Mij heb ontdekt! 4. Jared, wees blij dat Ik bij je intrek, en jij, Henoch, verheug je eveneens dat je Mijn liefde zo hoog aanslaat! Want waar Ik Mijn intrek neem, daar zal de dood nooit zijn oogstfeest houden; wee echter de woning waar ik niet intrek! Daar zal geen eind komen aan het gejammer en de dood zal wonen in alle kamers van zo'n huis waar Ik niet binnen wil gaan.
5. Waarlijk, Ik zeg je, Jared, wie Mij tot zijn gast heeft, die heeft alles; maar wie Mij heeft afgewezen, die heeft alles verloren.
6. Indien de vanmorgen uit de diepte vol deemoed tot je gekomen mens jullie ook wat vreemd voorkomt en je zijn wezen ook niet geheel helder kunt rijmen, bedenk dan dat ook God het niet kan en wil rijmen, hoe de mensen als Zijn schepselen in staat zijn zichzelf hoger te achten dan zoals God van eeuwigheid her Zichzelf geheel en al levend ervaart!
7. Zie, de mensen veroordelen elkaar, terwijl God toch dagelijks overal Zijn zon op laat gaan en over de gehele aarde Zijn regen laat vallen! 8. De mensen maken onderscheid en vinden dat niet allen hun wijsheid waard zijn; God echter, de grote leermeester van alle zonnen, geesten, aarden en alle mensen, verafschuwt het niet en vindt het niet beneden Zijn waardigheid om voor wormen in het stof en voor bromvliegen alsmede voor al het andere gedierte, hoe klein en onaanzienlijk ook, de meest wijze leermeester te zijn! De mensen houden hun woningen voor heilig en laten hun eigen kinderen en broeders zich voor hen in het stof werpen, terwijl God zelfs het eenvoudigste dier op aarde vrij en zonder al dat plat op hun gezicht neervallen, laat rondwandelen.
9. De mensen vervloeken degenen en bestraffen hen streng die tegen de wil van die mensen in, het een of andere vergrijp hebben gepleegd; God echter zegent zelfs de stenen en heeft het grootste erbarmen met iedere dwalende en vervloekt niet en bezit het grootste geduld en de grootste zachtmoedigheid en is bovenal terughoudend met Zijn gericht.
10. Wanneer mensen zich tot God wenden, dan doen zij alsof zijzelf goden zouden zijn. Wee degene die hen daarin van de wijs zou brengen of die niet de grootste achting' voor hen zou hebben, wanneer zij zogenaamde godsdienstoefeningen verrichten! In het bijzonder wanneer zij hun offer brengen, zijn zij het meest kwaadaardig en zelfs zozeer, dat, indien er iemand zou komen en die viel niet meteen voor hen en voor het brandoffer neer in het stof, hij onmiddellijk verbannen, zo niet half gedood zou worden; hij zou in ieder geval worden vervloekt.
11. Maar als God naar de mensen toekomt, dan komt Hij als een dienaar in alle deemoedige

nederigheid en geeft dan te kennen dat al deze zogenaamde erediensten Hem niet bevallen!

12. Zie, als mensen bepaalde godsdienstoefeningen verrichten, dan moet alles neervallen en van louter eerbied sidderen; maar wanneer zij iedere dag weer zien hoe God voor hun ogen voor hen de meest wonderlijke werken verricht, dan valt voor de ware, grote eredienst die God Zelf verricht, geen mens neer in het stof, hetgeen God ook niet verlangt en ook eeuwig nooit zal verlangen!

13. Zie, Jared, niet alleen jou komen veel dingen ongerijmd voor, ook voor God zijn er een massa ongerijmde daden van de zijde van de mensen. Wees daarom niet bezorgd om Mij, maar wees blij en vol goede moed; want jij hebt het leven in je opgenomen! Amen."